

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

system of intellectual property protection is the deterioration of the global economic inequalities caused by the imposition of developed countries and transnational corporations uniform standards of intellectual property protection. The introduction of the unified system of intellectual property protection in countries with fundamentally different levels of economic development under globalization has contradictory effects on the economy of developing countries [2, p. 136].

It is important to note, that the global intellectual property protection system has been already formed. In recent years Ukraine has significantly increased the process of entering into international structures governing intellectual property, and is a party of the universal conventions and agreements in this field [3].

Great significance for the effective protection of intellectual property is the process of Ukraine's accession to the European regional structures, regulating the protection of intellectual property rights, and first of all in the framework of the European Union. There are also some unsolved problems in this direction - uncertainty of Ukraine's position on the Eurasian Patent Convention and establishing relations with the Eurasian Patent Organization, the lack of perspective programs of interaction with the European Patent Office and the Office of Harmonization in the Internal Market (Trademarks of EU). The dominant role in bilateral relations in this area certainly belongs to the United States, the world's technological leader. This factor, not just the threat of sanctions by the United States, is a powerful impetus to development of intellectual property protection in Ukraine. The main task of the intellectual property protection system - is to ensure holders with the economic rights and society - with the right to cultural and technological progress and reducing aggressive policy towards developing countries.

REFERENCES:

1. In the world of the intellectual property. [Electronic resource]: Access: <http://www.patent-kravets.ru/about/referaty-tekushhix-zarubezhnyx-publikacij/v-mire-intellektualnoj-sobstvennosti>
2. Vira Valley. Heritage of James I and Queen Anne : Intellectual Property Protection in Time and Space / Vera Valley. - K. : The spirit and the letter, 2010. - 216 p.
3. The adaptation of Ukraine's legislation to EU legislation in the field of intellectual property [electronic resource]: Access: <http://www.patent-kravets.ru/about/referaty-tekushhix-zarubezhnyx-publikacij/v-mire-intellektualnoj-sobstvennosti/>

ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ, ЯКІ КУПУЮТЬ ТОВАР ЧЕРЕЗ МЕРЕЖУ ІНТЕРНЕТ

Биряк Л.П.

студентка II курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Гончарова А.В.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри АГПФЕБ

Сумського державного університету

Чим більше розвиваються технічні засоби, тим більшої популярності набуває купівля товарів за допомогою мережі інтернет. Майже кожен сьогодні не виходячи з дому купує собі щось новеньке, адже часто це дешевше, забирає менше часу та у таких магазинах більший асортимент товарів. Але постає питання, а чи безпечно купувати товари в мережі інтернет? Саме тому, дослідження цієї теми набуває

актуальності та потребує розгляду.

Нажаль, на сьогодні немає такого закону, який регулює електронну комерцію. Відносини, що виникають між покупцем і продавцем товарів, робіт та послуг в Інтернеті не відрізняються від традиційних правил купівлі - продажу. Саме тому питання, що пов'язані з інтернет торгівлею, в тому числі захистом прав споживачів в мережі інтернет знаходять своє відображення в Цивільному кодексі України, Законі України «Про захист прав споживачів», а також іншими відповідними нормативно-правовими актами.

Здається, що інтернет-торгівля майже не відрізняється від традиційних магазинів. Замість торгового залу в таких магазинах є сайт, де розміщений перелік товарів, їх вартість та контактні дані продавця. Всі товари, які пропонуються знаходяться на складі, з якого покупець може самостійно забрати товар, або замовити собі доставку кур'єром чи поштою. При таких покупках шляхом оформлення замовлення і виставлення рахунку укладається оформлюється. Звідси, можна сказати, що торгівлю через Інтернет можна віднести до продажів товарів на замовлення, але з деякими особливостями [1].

Незважаючи на це, нині популярними порушеннями з боку Інтернет-магазинів є такі: відсутність інформації про продавця та про порядок подання претензій в разі їх виникнення; відмова у забезпеченні заміни або гарантійному ремонті товару; відмова у поверненні грошових коштів за товар неналежної якості; невідповідність товару вимогам нормативних актів; невідповідність документів, які супроводжують товар; зміна ціни товару при доставці та багато іншого.

Закон України «Про захист прав споживачів» передбачає дотримання таких основних норм:

1. Обов'язок надати інформацію про товар до укладення угоди. Продавець зобов'язаний забезпечити споживачів необхідною, достовірною, своєчасною та доступною інформацією про перелік послуг, що надаються, тарифи на них, час приймання і видачі замовлень, асортимент і ціни на товари, що пропонуються до продажу, години доставки замовлень додому, споживчі властивості товарів, строки їх придатності до споживання або гарантійні строки та строк служби. У разі ненадання такої інформації продавець буде нести відповідальність відповідно до статей 15 і 23 Закону «Про захист прав споживачів» [2].

2. Можливість повернення товару протягом 14 днів з моменту укладення договору. Відповідно до статті 704 Цивільного кодексу України покупець має право протягом чотирнадцяти днів не рахуючи дня купівлі непродовольчого товару належної якості, якщо більший строк не оголошений продавцем, обміняти на аналогічний товар іншого розміру, форми, габариту, фасону, комплектації тощо [3].

Здійснення відповідного права залежить від певних умов. По-перше, обміну підлягають тільки непродовольчі товари. По-друге, обміну підлягають лише ті товари, які не були у вжитку, товарний вид і споживчі властивості яких збережено.

Якщо протягом встановлених строків продавець не здійснює повернення сплаченої суми грошей за продукцію у разі розірвання договору, то споживачеві повинна бути виплачена неустойка сумою в одному відсоток від вартості продукції за кожний день з дня прострочення строку повернення грошей. По-третє, у покупця повинні бути при собі докази придбання товару саме в цього продавця. По-четверте, усі вимоги, які стосуються обміну товару повинні бути пред'явлені не пізніше чотирнадцяти днів з моменту отримання товару покупцем, якщо не оголошений більший строк.

На підставі ст. 707 ЦК допускається обмін не всіх товарів. Існує постанова Кабінету Міністрів України у якій затверджений вичерпний перелік товарів належної якості, які не підлягають обміну або поверненню [4].

3. Безпека товару. За бажанням споживача продавець зобов'язаний надати йому документи, які підтверджують якість, безпеку та ціну товарів.

У відповідних документах на товари, які підлягають обов'язковій сертифікації, повинні бути зазначені реєстраційні номери сертифіката відповідності чи свідоцтва про визнання відповідності або декларації про відповідність, якщо це вказано у технічному регламенті [5].

4. Гарантійні зобов'язання. Продавець відповідно до законодавства зобов'язаний забезпечити технічне обслуговування та гарантійний ремонт реалізованих товарів в установленому порядку. Згідно статті 8 Закону України «Про захист прав споживачів», у разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку недоліків споживач має право вимагати: 1) зменшення ціни; 2) безоплатного усунення недоліків товару в розумний строк; 3) відшкодування витрат на усунення недоліків товару [2].

У разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку істотних недоліків, які виникли з вини виробника товару (продавця, виконавця), або фальсифікації товару, підтверджених за необхідності висновком експертизи, споживач, в порядку та у строки, що встановлені законодавством і на підставі обов'язкових для сторін правил чи договору, має право за своїм вибором вимагати від продавця або виробника: 1) розірвання договору та повернення сплачених за товар коштів; 2) вимагати заміни товару на такий же або на аналогічний, з тих, що є у наявності у продавця [6].

Отже, можна зробити висновок, що Інтернет-магазини є глобальним віртуальним електронним ринком, який не має яких-небудь територіальних чи часових обмежень, він дозволяє робити покупку товарів в будь-який час. На сьогодні незважаючи на намагання законодавця врегулювати проблемні питання, які пов'язані з укладенням договорів купівлі-продажу товарів на відстані або поза торговельним чи офісним приміщенням, у сфері захисту прав споживачів існує безліч проблем, які потребують вирішення.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Михалев, А.С. Права споживачів при купівлі товарів через інтернет-магазин [Текст] / А.С. Михалев, В.В. Мельник // Сучасні інформаційні системи і технології : матеріали Першої міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 15-18 травня 2012 р. / Ред.кол.: А.С. Довбиш, О.А. Борисенко, І.В. Баранова. — Суми : СумДУ, 2012. — С. 222-225.

2. Про захист прав споживачів [Текст] : Закон України від 12.05.1991 р. № 1023-ХІІ-ВР // Відом. Верхов. Ради України. - 1991. - № 30. - Ст. 379. [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1023-12/page>

3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України — 2003. — № 40. [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15/page19>

4. Науково-практичний коментар до Цивільного кодексу України. [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://uristinfo.net/kodeksy/257-npk-dotsivilnogo-kodeksu-ukrayini.html>

5. Про перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні: наказ Держ. ком. України з питань техн. регулювання та спожив. політики від

01.02.2005 р. № 28. - [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0466-05>.

6. Кузьміна М. М. Правове регулювання захисту прав споживачів в Інтернет-торгівлі / М. М. Кузьміна // Право та інновації. – 2014. – № 3. – С. 36-42.

УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ПОСЛУГ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Ковальчук К. С.

студентка Полтавського юридичного коледжу

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Інтернет є не лише новим каналом збуту, а й новим ринком, на якому разом з реально існуючими представлені електронні продукти, в тому числі і послуги.

Послуга – це товар особливого виду, діяльність, благо, що задовольняє потреби індивіда, виробництва або суспільства, має споживчу цінність і вартість, результат якої може мати матеріальний і нематеріальний характер.

Стрімке поширення новітніх комунікаційних та інформаційних технологій потребує віднайти адекватні правові форми для регулювання відносин щодо набуття, зміни та припинення цивільних прав та обов'язків, які виникають під час укладання договору про надання послуг у мережі Інтернет. Властиві останньому десятиліттю процеси глобалізації в економічних та інших сферах життя можуть бути реалізовані через комплекс заходів, зокрема й за допомогою інформаційних та комунікаційних технологій. Особлива роль у цьому процесі належить глобальній мережі Інтернет, яка активно використовується в усіх сферах життя як специфічний інтерактивний засіб масової комунікації, у тому числі й у приватній сфері.

Використання можливостей мережі Інтернет у галузі приватного права призводить до швидкого зростання кількості договорів про надання послуг за допомогою комунікаційних технологій. Окремо слід виділити групу суб'єктів, яка надає специфічні послуги щодо укладання цивільно-правових договорів у мережі Інтернет (інтернет-аукціони, інтернет-казино, інтернет-магазини, платні інформаційні послуги тощо).

Інтернет-магазин є віртуальною торговельною площею, де у інтерактивній формі покупець обирає собі необхідний товар та формує замовлення. Розміщення товару в інтернет-магазині є публічною офертою, оскільки пропозиція товару для продажу звернена до невизначеного кола осіб та включає усі суттєві умови договору (предмет та ціну).

Однією із головних проблем у цьому є встановлення особи оферента, оскільки акцептант не завжди впевнений, з ким він має справу. Йому вкрай необхідно дізнатися якнайбільше інформації про продавця. Більшість споживачів, вступаючи у цивільні правовідносини через мережу Інтернет, не мають ніякої уяви, з ким вони мають справу.

Отже, при укладенні договорів сторони перевіряють повноваження представників осіб, між якими укладається такий договір. Документами, що підтверджують такі повноваження можуть бути паспорт та довіреність представника, витяг із статуту юридичної особи, з якою укладається договір, та ін. У силу специфіки укладення договору про надання послуг у мережі Інтернет досить проблематичним видається можливість здійснення належної перевірки повноважень щодо укладення договору представником сторони.